

[Gerda Møller.]

kæmpe med gennem tiderne. Fra starten har det bygningsmæssigt været et teater med mange mangler, selv om der naturligvis også var store forbedringer, målt med forholdene på det gamle teater.

Om det nu først og fremmest hænger sammen med arkitekter, som ikke var særlig kyn-dige på teaterområdet, eller det hænger sammen med en rigsdag, som nok ønskede at få lavet et teater, men som ikke var så villig til at betale for den kultur, som de trods alt ønskede at få sat i gang, det kan jeg ikke rigtig afgøre. Jeg kan bare konstatere, at mange af de forhold, der kritiseres i dag, har eksisteret lige fra starten, hvad enten det nu gælder de snævre pladsforhold bag scenen og omkring scenen, forholdene med magasinerne og med at få kulisserne frem og tilbage, eller det gælder garderobeforholdene for kunstnerne, for bare at tage nogle eksempler. Det gør naturligvis ikke teatret til en hensigtsmæssig og god arbejds-plads.

Hertil kommer, at teatret huser fire kunst-arter: balletten, musikken, operaen og skue-spillet. Det gør heller ikke forholdene lettere, for i praksis er det i virkeligheden vanskeligt at rumme dem alle i ét teater, selv om det idé-mæssigt kan være helt rigtigt. De snævre fy-siske rammer giver naturligvis et mindre godt samarbejde imellem de enkelte kunstarter, og tilbygningen med Stærekassen, som på grund af økonomien blev til et radiohus i stedet for en tiltrængt udvidelse af teatret, svier til teatret den dag i dag.

De ansættelsesforhold, som både kunstnerne og det tekniske personale arbejder under, passer heller ikke rigtig til tider med stram øko-nomi. Det giver selvfølgelig gnidninger, og det giver gnidninger, at der ustandselig skal tages nøje hensyn til specifikke rettigheder og afta-ler, som ingen er villige til at slække på, men tværtimod ofte står meget stejlt på.

Alle disse ting og især den stramme økono-mi er baggrunden for al den uro, der hersker omkring Det kgl. Teater. Teatret har naturligvis måttet spare og må fortsat spare som alle andre offentlige institutioner. Det har kunnet mærkes på mange områder. Der har været færre nyindstillinger. Der har været kortere sæson på Nye Scene, der har været søndagsluk-ning – vi har godt nok fået lørdagsmatineen i stedet for – der har været mindre og dårligere annoncering, der har været ringere plakater og

også ringere programmer osv. osv. – jeg kun-ne fortsætte i en uendelighed.

Det spørgsmål, der rejser sig, er, om teatret nu drives tilstrækkelig rationelt, og om man ikke for de penge, der ydes til driften af tea-tret, kunne få et teater, der fuldt ud kunne leve op til de forpligtelser, det har som nationalt teater, nemlig uden ensidighed at opføre de bedste dramatiske værker inden for de tre kunstarter skuespil, opera og ballet.

Vi har andre institutioner her i landet, som også koster mange penge, men her er diskus-sionen aldrig nær så lidenskabelig som den, der med større eller mindre styrke udspiller sig omkring Det kgl. Teater. Det skyldes først og fremmest, at langt de fleste mennesker rundt om i landet kan nyde godt af disse institutio-ner. F. eks. Danmarks radio, den kan de sidde og nyde hjemme i deres stue. Vore uddannel-sesinstitutioner ligger mere eller mindre i nær-heden af deres hjem. Vort sundhedsvæsen, vort trafikvæsen osv. Mens der er umådelig mange mennesker, der aldrig nogen sinde har haft lej-lighed til at komme ind og se en forestilling på Det kgl. Teater, som de er med til at betale igennem deres skatter. Når så skatterne tilmed er så tyngende, som de er i dagens Danmark, så kan man egentlig godt forstå deres utilfreds-hed med, at de bare skal yde, men er helt og aldeles afskåret fra at nyde.

På den baggrund rejser der ønsket om flere turneer ude i landet og om direkte transmissio-ner fra teatret. Jeg tror godt, at seerne ude omkring i provinsen forstår de kunstneriske be-tæneligheder, der er ved tv-transmissionerne, men de overskygges af kravet om at få ret til at bruge teatret, selv om det så kun er på skærmen.

Ministeren siger i sin redegørelse og har op-lyst over for tilsynsrådet, at teatret for de giv-ne bevillinger kan gennemføre driften i år uden yderligere nedskæringer, men at teatret må have en driftsbevilling i 1977-78 på 104 mill. kr. – eller ca. 3 mill. kr. mere, end det op-rindelig var tanken – for at kunne opretholde de nuværende aktiviteter i den kommende sæ-son.

I den konservative folketingsgruppe glæder vi os over, at det af ministeren nedsatte em-bedsmandsudvalg har formået at finde frem til de sidste besparelser, så der ikke skulle blive flere problemer i denne sæson. Det ville også have været svært for befolkningen at forstå, om det ikke havde kunnet lade sig gøre. Det var